

faa bør den ikke faae disse Penge. Vi skulle være berettigede til at fordrø, at Politiet overholder No og Orden, selv om i enkelte Tilfælde visse Stemninger kunde gjøre sig gjældende mod en eller anden Person. Vi faae paa den her foreslaaede Maaade den største Sikkerhed og den største Magt, som kan opnaaes ligeoverfor Kommunen, der let kan komme til at gjøre Overgreb, naar den ikke seer, at Thinget holder Fingrene paa Pungen, og ikke udbetaler Tilskuddet, naar der ikke tilveiebringes No og Sikkerhed. Man siger vel: „At indskrænke Tilskuddet vilde stride mod vort Formaal, thi dette gaaer jo ud paa at faae et godt Politi, og formindste vi Tilskuddet, saa bliver Politiets Styrke saa meget mindre.“ Men dertil svarer jeg, at hvis det skulde blive nødvendigt, saa kan Regjeringen i Forbindelse med den lovgivende Magt tage Politiet i sin egen Haand, og det skal den gjøre, selv om det koster noget Mere end 38,000 Rd.; thi det er for at staae Sikkerhed og offentlig Fred, vi give denne Sum, med hvilken man iøvrigt, naar man selv har den ihænde, kan komme temmelig langt. Naar vi komme derhen, at de 38,000 Rd. maae nægtes, saa kan Kjøbenhavn være overbevist om, at selv om Kommunen ikke staaer Fred og Orden — man har jo seet store Kommuner sør agte en anden Fred for god end vi — saa kunne vi vel finde paa Midler til at holde denne Fred og Orden vedlige.

Justitsministeren: Det var mit Ønske og grundigt at imødegaae de Indvendinger, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fremfattede imod det, jeg har anført, men det er mig virkelig umuligt at faae fat paa Noget, hvorpaa jeg egentlig kunde rette en Gjendrivelse, idet det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger imod mig paa den ene Side vare overordentlig afviklede fra hverandre, men med al denne Forskjellighed i deres Natur dog paa den anden Side saa stærkt indflettede i hverandre, at jeg ikke kan stille dem hver paa sin Plads. Der blev sagt — og det var den første Erindring imod, hvad jeg har anført — at der har hersket megen

Tvivl om Regjeringens og om Rigsdagens Berettigelse; derimod skal jeg ikke have Noget at erindre, men det forekommer mig dog, at det er Noget, som er denne Sag aldeles uevkomme, thi her er kun Spørgsmaal om, hvorvidt man skal lade staae i Roven, at Tilskuddet er en fast aarlig Udgift, eller om man vil indskrænke sig til, at Justitsministeren aarlig skal opføre Summen paa Finantsloven. I umiddelbar Forbindelse hermed sagde den ærede Rigsdagsmand: Vi have ikke engang kunnet overbevise Justitsministeren om, at vi burde holde paa Vægterkorpset; jeg maa tilstaae, at jeg heller ikke deri seer noget Argument, og jeg skal tillade mig at bemærke, at det høitærede Thing nylig, hvis jeg ikke feiler, med 52 St. mod 33 har erklæret, at Vægterkorpset ikke skal bestaae; men det er da altsaa ikke Justitsministeren, som har gennemført denne Forandring, ligesom det jo overhovedet ikke er Ministrene, der skulle vedtage Lovene, men det høitærede Thing. I umiddelbar Flugt med dette Debits sagde den ærede Rigsdagsmand, at det var umuligt Andet, end at Justitsministeren, der har forhandlet med Kommunalbestyrelsen, maatte være bleven meget eensidig, og havde fundet, at naar han var bleven enig med Kommunalbestyrelsen om Politistyrken, saa var det nok; men det er dog en mærkelig Maaade at komme til eensidighed paa; naar man forhandler med en Myndighed om, hvad der er fornødent for at sikre Politiet en tilstrækkelig Styrke, og naar Følgen deraf bliver, at der opnaaes Enighed, saa er det dog forunderligt at sige til Justitsministeren: Paa den Maaade har Du ikke kunnet Andet end blive eensidig. Jeg kunde nogensinde forstaae det, hvis Kommunen uden Videre var gaaet ind paa Justitsministerens Forslag, og fra Først af havde anseet det for ganske rigtigt; naar man da havde forelagt det for Rigsdagen, kunde maastee den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) have sagt: Det er jo umuligt Andet, end at dette Forslag maa være eensidigt, efter som Kommunalbestyrelsen saa glat er gaaet ind derpaa; men Ingen skal dog kunne sige, at Kommunen paa den Maaade har fristet Ministeren til eensidighed. Den ærede Rigsdagsmand kontinuerer derpaa med at sige: Man